

Ս Փ Յ Ո Ւ Ռ Գ Ո Ւ Մ

ՀԱՅ ՄՇԱԿՈՒՅԹԻ ԱՄԻՍ ՎԻԵՆԱՅՈՒՄ

Վիեննայի Աֆրո-Ասիական ինստիտուտը հոկտեմբեր ամսից 1967—1968 տարեշրջանի համար ներկայացնում է ամենամայա հայտագրերի մի ծրագիր՝ «Ժողովուրդների մշակույթ» անվան տակ: Այս ծրագրի նպատակն է ավստրիացի հասարակությանը ներկայացնել տարբեր ժողովուրդների պատմությունն ու մշակույթը, և ամեն ամիս երկու օր հատկացվում է որևէ ժողովրդի պատմության ու մշակույթին:

Դեկտեմբեր ամիսը նվիրված էր հայ մշակույթին և պատմությանը:

Այս երեկոներին, դեկտեմբերի 6 և 20, մասնակցում էին ամբողջ Ավստրիո հայ գաղութը, «Հայ եկեղեցական միություն» և «Հայ ուսանողներու մշակութային ընկերություն»-ը:

Առաջին երեկույթին բացատրություններով ցուցադրվում են լուսանկարներ ս. Էջմիածնի տաճարի, ս. Հոհիսիմեի տաճարի, Գեղարդի, Գառնիի, Օշականի եկեղեցիների, Երևանի Մատենադարանի ընտիր ձեռագրերի նկարները: Հայտագրի երկրորդ մասում կատարվում են վեց երգեր Կոմիտաս վարդապետի, Ալեշանի և Կանաչյանի ստեղծագործություններից՝ օր. Անժել Կարապետյանի կատարմամբ, ընկերակցությամբ դաշնակահար Բաֆֆի Արմենյանի: Արմեն Գարամանյանը արտասանում է Ալ. Իսահակյանի «Արարատին» քերթվածը և բացատրում գերմաներենով: Գաղափար տարու համար հայոց լեզվի հնչյունային արտասանության մասին, նա արտասանում է նաև Հերման Հեսսեի «Մշուշին մեջ» քերթ-

վածը՝ Ս. Աշնյանի թարգմանությամբ (Բեյրութ, 1948):

Երեկոյի վերջում տիկ. Սեդա Վեպրը դաշնամուրի վրա նվագում է Ա. Խաչատրյանի Տոկատան, որից հետո, ստեղծված մտերմիկ մթնոլորտում, օտար և հայ ներկաները հյուրասիրվում են հայ տիկնանց կողմից պատրաստված հայկական համադաս ուտելիքներով ու զովացուցիչներով:

Հայկական մշակույթի ամսվա երկրորդ երեկոյին կարդացվում են երեք դասախոսություններ:

Առաջինը խոսում է դոկտ. Վ. Յ. Պալրզանը գերմաներենով՝ «Հայ-թուրքական հարաբերություններ» հարցի շուրջը: Նկարագրելուց հետո, թե երկու ժողովուրդների կապերը 19—20-րդ դարերի ազգայնականության շարժումների հետևանքով այդքան սուր և դժբախտ բնույթ կրեցին, եզրակացնում է, որ երկու ժողովուրդներն էլ իբրև մնալուն դրացիներ, գոյություն ունեցող հարցերի պատշաճ լուծումից հետո, պիտի գրտնեն համերաշխության ճամփան:

Երկրորդ դասախոսությունը կարդում է Վիեննայի հայոց հոգևոր հովիվ տ. Մեարոս Ե. Վրդ. Գրիգորյանը՝ գերմաներեն լեզվով՝ երթ ունենալով հայ եկեղեցու կատարած պատմական դերը ժողովրդի կյանքում: Բանախոս մարդապետը օրինակներով ցույց է տալիս, թե ի զին ինչպիսի աննկարագրելի զոհողությունների, հաւ ժողովուրդը կապված է մնացել իր մայրենի եկեղեցուն, գիտակցելով, թե իր քարոջական ու մշակութային արժեքները ամբողջական են միայն նրանով:

Վերջին դասախոսությունը կարդում է պատմական գիտություններու ավագ ուսանող Ֆ. Սաբլատնիկը, խոսելով օտարների՝ հայերի վերաբերյալ ունեցած ծանոթությունների և կարծիքների մասին: Ելնելով իր անձնական տպավորություններից, նա ասում է, որ հասարակ եվրոպացին հայերի մասին շատ քիչ էր բերում էլ միակողմանի կարծիք ունի: Մյուս կողմից նա շեշտում է, որ պատմությամբ ու մշակույթով զբաղվողներ շատ մոտից ծանոթ են հայոց պատմությանը, գրականությանը, ճարտարապետությանը ու երաժշտությանը, և հայ ժողովրդին

համարում են աշխատասեր, տաղանդավոր և խաղաղության ձգտող ժողովուրդ:

Երեկույթի եզրափակմանը անփոփելով հայկական ամսի նվիրված նյութերն ու տպավորությունները Աֆրո-Ասիական ինստիտուտի գործադիր-տնօրեն Ֆ. Ե. Բիստերը շնորհակալություն է հայտնում մասնակիցներին և ընդգծում նման միջոցառումների կարևորությունը հայ ժողովրդի և այլ ժողովուրդների պատմությունը, մշակույթն ու կենցաղը ներկայացնելով միջազգային ուշադրությանը:

ՊԱՏԱՐԱԳ ԵՎ ՔԱՐՈՉ ԿՐԵՏԵԻ ԻՐԱՔԼԻՈՆ ՔԱՂԱՔԻ ՀԱՅՈՑ
Ս. ՀՈՎՀԱՆՆԵՍ ԵԿԵՂԵՑՈՒՄ

Եկեղեցիների համաշխարհային խորհրդի մտտ Մայր Աթոռի մշտական ներկայացուցիչ և Վիեննայի հայոց հոգևոր հովիվ հոգ. տ. Մեսրոպ Ծ. վրդ. Գրիգորյանը 1967 թ. օգոստոսի 21-ին մասնակցել է Կրետեի Իրաքլիոն քաղաքում Եկեղեցիների համաշխարհային խորհրդի համաժողովին:

Տ. Մեսրոպ Ծ. վարդապետը այս առթիվ պատարագել է նաև տեղի հայոց ս. Հովհաննես եկեղեցում և, հաղորդելով Ամենայն Հայոց Հայրապետի ողջույններն ու օրհնությունները, բանին կենաց քարոզությամբ՝ մխիթարել է հայ համայնքին:

